

Valacirca

předehra 4

A G Hmi G Emi C Hmi

El - fi rod stá - le při je - ze - ře spal, když Tin - tal - lë zdo - bi - la

G Emi G Hmi G Emi G Hmi

ne - bes - ký sál. Pří - nes - la svět - lo hvězd jim pra - cí svou, ať ni - kde ne - blou - dí,

C G **B** G Hmi Emi

až pro - cit - nou. *Beren:* Já se teď sklá - ním před moud - ros - tí Va - lar, na - ko - nec
Já sklá - dám pří - sa - hu Moc - nos - tem Ar - dy, po - sled - ním

C G Hmi Emi

při - jde soud všech skut - ků zlých, Va - la - cir - ca, srp ze stříb - ra zá - ří, Va - la -
vý - de - chem z pís - - ní mých, Va - la - cir - ca, srp ze stříb - ra zá - ří, Va - la -

C Hmi G Hmi Emi C

cir - ca je na ne - be - sích. Tam ně - kde ven - ku za že - lez - nou bra - nou tam ně - kde
cir - ca je na ne - be - sích. Le - žím tu v tem - no - tě, zbyl jsem už sám, svou věr - nost

1. Ami Hmi 2. D G

ven - ku dál hvěz - dy pla - nou. Moc - ným teď vy - zná - vám.

Předehra

(A) Elfi rod stále při jezeře spal,
když Tintallë zdobila nebeský sál.
Přinesla světlo hvězd jim práci svou,
ať nikde nebloudí, až procitnou.

(A) Každý, kdo strádá nocí a tmou,
severní směr najde pro cestu svou.
Hle, znamení z hvězd jak na nebi plane,
poutníkům k potěše, výstraže dané.

(A) Znamení stvořené v bezslunném čase,
světla, jež zpívají o věčné kráse.
Z Ninquelótë rosa jej tvoří,
sedm hvězd na klenbě nebeské hoří.

(B) *Beren:* Já se teď skláním před moudrostí Valar,
nakonec přijde soud všech skutků zlých,
Valacirca, srp ze stříbra září,
Valacirca je na nebesích.
Tam někde venku za
železnou branou,
tam někde venku
dál hvězdy planou.

(B) Já skládám přísahu Mocnostem Ardy,
posledním výdechem z písni mých,
Valacirca, srp ze stříbra září,
Valacirca je na nebesích.
Ležím tu v temnotě,
zbyl jsem už sám,
svou věrnost Mocným
teď vyznávám.